

Результаты исследований. В результате хроматографического изучения карбоновых кислот, в ярутке полевой корнях были идентифицированы аскорбиновая, яблочная, салициловая и лимонная кислоты; а среди гидроксикоричных кислот – кофейная, хлорогеновая и неохлорогеновая.

Выводы. Полученные данные могут лечь в основу дальнейшей стандартизации ярутки полевой корней и разработки лекарственных средств на ее основе.

ВИВЧЕННЯ ВПЛИВУ ПРЕПАРАТУ «АРТРИТАН» НА ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНО ІНДУКОВАНУ БОЛЬОВУ РЕАКЦІЮ

Ю. М. Набока, Н. П. Зубицька, І. А. Зупанець, С. К. Шебеко, І. А. Отрішко

Кафедра клінічної фармакології та клінічної фармації

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

clinpharm@nuph.edu.ua

Вступ. Значний науковий інтерес має проведення досліджень, направлених на вивчення потенційних протизапальних, анальгетичних та хондропротекторних властивостей засобів рослинного походження, визначення механізмів їх дії, особливо впливу на суглобовий хрящ, з метою впровадження у клінічну практику для оптимізації терапії хворих ревматологічного профілю. Аналіз даних наукової літератури та результатів клініко-експериментальних досліджень свідчить, що нові препарати хондропротекторної дії з широким спектром фармакодинаміки та високим рівнем безпеки слід шукати серед засобів рослинного походження. На сьогоднішній день деякі рослинні препарати вже отримали міжнародне визнання та добре зарекомендували себе у лікуванні хворих ревматологічного профілю. Так, неоміляємі сполуки авокадо та сої входять до переліку повільнодіючих симптом-модифікуючих препаратів, що рекомендуються «Європейською антиревматичною лігою» (EULAR) для лікування остеоартрозу колінних суглобів за даними доказової медицини. Об'єктом наших досліджень був обраний препарат рослинного походження виробництва ТОВ «Зелена планета Земної» – «Артритан» – розчин для внутрішнього застосування, що містить екстракти лікарської рослинної сировини: кори верби, квітів ехінацеї, листя берези, квітів бузини. Метою даної роботи стало експериментальне вивчення анальгетичної складової фармакодинаміки препарату «Артритан».

Методи досліджень. У представленому дослідженні було проведено вивчення анальгетичної дії препарату «Артритан» за умов розвитку запальної гіперальгезії у 20 щурів, в ході якої інтенсивність больової реакції визначали за методом Рендалла-Селітто, використовуючи анальгезиметр Ugo Basile 37215

(«Ugo Basile», Італія), що дозволяє оцінити вплив дослідних об'єктів на механізми розвитку больової реакції та дуже точно визначити поріг больової чутливості шляхом змінення механічного впливу на кінцівку тварини. Піддослідні тварини утримувались у віварії ЦНДЛ Національного фармацевтичного університету згідно зі стандартними санітарними нормами на необхідному харчовому раціоні. Усі дослідження проводились у відповідності з директивою Ради ЄС 86/609 ЄЕС від 24 листопада 1986 р. про дотримання законів, постанов та адміністративних положень держав ЄС з питань захисту тварин, що використовуються для експериментальної та іншої наукової мети. Запальну гіперальгезію відтворювали на правій задній лапі тварин шляхом субплантарного введення у стопу 0,1 мл 1 % розчину λ -карагеніну («Sigma», США). Дослідний препарат вивчали з використанням умовно-терапевтичної дози – 0,1 мл/кг, яка була розрахована за константами біологічної активності, виходячи з того, що у клінічній практиці дані засоби використовуються у дозах по 5 крапель 4 рази на добу. Враховуючи, що об'єкт дослідження планується вивчати у вигляді розчину для перорального застосування, препарати вводили щурам в/ш за допомогою шлункового зонда.

Результати досліджень. Ефективність дослідного препарату оцінювали за його здатністю впливати на ПБЧ при розвитку реакції внаслідок механічного роздавлювання експериментально запалених кінцівок у щурів у порівнянні з тваринами контрольної групи. Анальгетичну активність оцінювали за рівнем зниження ступеня гіперальгезії у тварин, який визначали за зміною порогу больової чутливості щурів порівняно з групою контрольної патології. Дані, отримані у ході дослідження, свідчать, що у тварин контрольної групи під впливом механічного подразнення кінцівки на тлі розвитку запальної гіперальгезії виникає виражена больова реакція. Про це свідчить зниження показника порогу больової чутливості з 222 до 86 умовних одиниць, зниження складає 61,3 % порівняно з вихідними даними. На відміну від цього під впливом препарату «Артритан» спостерігається зниження порогу больової чутливості порівняно з контрольною групою, що має вірогідний характер та свідчить про наявність анальгетичних властивостей. Так, при застосуванні зазначеного препарату спостерігалось зниження показників порогу больової чутливості з 235 до 121 умовної одиниці, що обумовило показник зміни порогу больової чутливості – 48,5 %. Дані результати дозволили у ході подальших розрахунків отримати показник анальгетичної активності препарату «Артритан», що склав 20,8 %.

Висновки. Таким чином, результати експерименту доводять, що препарат «Артритан» можна розглядати як перспективний засіб для корекції больового синдрому у хворих із запально-деструктивними та дегенеративно-

дистрофічними захворюваннями суглобів. Вдале поєднання у складі дослідного препарату екстракти лікарської рослинної сировини: кори верби, квітів ехінацеї, листя берези, квітів бузини – дозволило не тільки покращити показники протизапальної дії, а й отримати високий рівень анальгетичної активності за умов впливу на індуковану больову реакцію – 20,8 %. Отже, з урахуванням особливостей фармакодинамічного профілю препарат «Артритан» слід вважати перспективним у плані застосування з метою оптимізації лікування хворих ревматологічного профілю, зокрема з остеоартрозом, особливо із суглобовим синдромом, а, отже, доцільним для вивчення у подальших експериментальних дослідженнях.

ДОСЛІДЖЕННЯ СПОЖИВАННЯ ІНГІБІТОРІВ АПФ В УКРАЇНІ ПРОТЯГОМ 2016-2018 РОКІВ

А. В. Немцева, О. В. Ткачова

Кафедра фармакоекономіки

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

nemtsevaasya@gmail.com

Вступ. Артеріальна гіпертензія (АГ) – один зі станів, що належать в усьому світі до так званих «хвороб століття» або «хвороб цивілізації». Майже 30-35% всього дорослого населення світу має підвищений артеріальний тиск, тобто страждає на ту чи іншу форму артеріальної гіпертензії. Причому захворювання молодіє, нездужають працездатні люди віком від 30 років поряд з людьми старшого віку, серед яких це захворювання є найбільш поширеним. Особливої уваги заслуговує той факт, що 60% пацієнтів з АГ — це особи працездатного віку, стан здоров'я яких суттєво впливає на трудові та економічні резерви країни. В багатоцентрових контрольованих дослідженнях доведено пріоритетне значення АГ в розвитку таких серцево-судинних ускладнень, як інсульт та інфаркт міокарда, які обумовлюють зростання інвалідності та передчасної смертності населення. Однією з основних груп препаратів для лікування артеріальної гіпертензії є інгібітори АПФ.

Метою даної роботи стало дослідження споживання інгібіторів АПФ, що є необхідним для розуміння раціональності лікарських призначень та ефективності лікування.

Методи дослідження. Для дослідження споживання інгібіторів АПФ використовували АТС/DDD-методологію, що рекомендована ВООЗ. Для 2-х МНН препаратів (C03B X10 та C03E A01), які не мали значення DDD були розраховані PDD (prescribed daily dose) згідно з інструкціями для медичного застосування.